

Efter festen!

Ronny tog tag i toalettdörrens handtag och undrade hur mycket blåsan kunde töja sig, den fyllde nu säkert större delen av buken och minst hälften av lungornas plats. Det började bli svårt att andas. Bara tre steg till och han skulle kunna tänka på annat.

Dörren var låst!

Rösterna från deras gäster sipprade ut från badrummet. Helvete! Duschen hördes strila och han anade att det inte var tandborstning de ägnade sig åt. Han hoppade ett varv på tå runt sig själv och ångrade för första gången att han flyttat ifrån sin före detta. De hade haft tre toaletter. En på varje våning. I den här ynka lilla trean fanns bara en endaste liten toalett, och den var lika låst som hans blåsa var full.

Varför hade han inte läst till läkare istället för till advokat? Då hade han vetat om det var förenat med fara att gå länge på blåsgränsen. Medan han tog sig ut till köket såg han i sitt inre hur hans gulaktiga blåsa blev mer och mer genomskinlig och till sist sprängdes och gulbrun urin formligen kastades mot de övriga organen vad de nu kunde heta. Magsäcken förstås, åh fy fan, urin som trängde in bland all mat och vin och snart hittade en väg upp, genom matstrupen och ut. I serveringsrummet var han tvungen att stanna till, fatta tag i bänken, svälja och försöka andas djupt. Det värsta han visste var att kasta upp och nu var också det nära. Det var nätt och jämnt att han kunde ta fler steg innan den gula vätskan skulle hitta sin naturliga väg ut oavsett hans tillåtelse eller inte. Diskhon skulle bli räddningen.

Ett par droppar på golvet kunde inte hjälpas, befrielsens stund hade kommit. En ljudlig utandning följde den ström av flytande plåga som nu sköljde bort middagsresterna på tallrikar, glas och bestick i diskhon.

Vilken ljuvlig lättnad! Ett bubblande brus fyllde bakhuvudet och Ronnys ansikte fick ett leende. Bakom stängda ögonlock fanns gröna ängar med dansande älvor. Äntligen kunde han andas fritt. Underbart!

Han stod kvar en stund med vänstra handen som stöd mot överskåpet och med den högra handloven på diskbänkskanten. Det började spänna i vaderna – han var tvungen att stå på tå för att nå upp – men vad gjorde det. De sista dropparna hade fallit och han kom snabbt ner med hälarna i golvet när han insåg att Cilla stod i dörröppningen. Hans ängel, som äntligen gett innehåll och mening åt livet och nu hade flyttat in med alla sina pinaler. Han blev alltid lika förvånad över hennes ögon. De sände ut starka ljuvstrådar som surrade honom och höll honom fast och inte släppte förrän hon försvann ur hans åsyn. Märkliga kvinna. Tänk att hans liv blivit så bra. Nu hade han allt man kunde önska sig, ja förutom en toalett till då.

– Men svara då! Har du druckit så mycket så du blivit dum i huvudet eller?

– Neej, vad menade hon?

– Men du är ju äcklig! Hur kan du kissa i diskhon? Gud, vad har jag gjort? Har jag flyttat ihop med en gris?

– Det var upptaget på toa, han försökte förklara med sin lite nasala släpiga röst medan hon såg ut att söka hjälp i taket och tog sig för pannan.

– Men du kunde väl gått ut!

– Ut?

– Ja, ut. På gården!

– I bara kallingarna? Det är ju november.

– Ja, vaddå! Det är väl för helskotta bättre än att få ditt kiss på tallrikarna! Och glasen! Och besticken!

Tänk att hon kunde gå så högt upp i falsett och ändå artikulera så väl.

– Och varför väntade du så länge med att gå? Du är väl ingen unge! Nu måste vi slänga alla dina ärvda tallrikar och silverbestick och kristallglas! Det skulle du ha tänkt på. Du kunde väl åtminstone ställt upp dem på bänken! Äckel! Jag flyttar

imorgon! Jag vill inte bo ihop med en pervers, här sökte hon efter lämpligt ordval - urineringssexhibitionist!

Hans haka hängde mot bröstet där han stod och såg efter henne när hon rykande gick tillbaka in i sovrummet.

Urineringssexhibitionist, gud vad jag älskar henne! Så vackra hennes ögon blir när de sprutar lika mycket som hennes mun talar.

Då han inte ville bli osams med henne började han diska. Han kunde ju lika gärna göra det ikväll som imorgon bitti.

– Diskar du!? Med vad?

Hon var tillbaka och var än rödare i ansiktet än förut. Ja inte bara i ansiktet, rodnaden hade spridit sig långt ner mellan bröstet, han såg det tydligt och ville plötsligt inte alls diska längre.

Han lyfte försiktigt upp diskborsten men hann inte säga något, detta ordflöde ur hennes mun var fascinerande och högst omväxlande. Han kunde urskilja vissa meningar,

– Men ÄR du slut eller? Fattar du inte att urin är en avfallsprodukt? Och så står du där och gnider in det i tallrikarna med diskborsten? Och smetar ut det på allt vi har. Alla gafflar som vi ska stoppa in i munnen, alla glas som vi ska dricka friskt vatten och vin ur – kommer ju att blandas med ditt vidriga kiss!

– Men urin är rent, försökte han, det hällde man på sår förr så de skulle descinficeras.

– Förr ja! Men vi lever på 2000-talet! Tror du läkarna på akuten ställer sig och kissar på skadade patienter? Va? Om det skulle vara en bra metod skulle de väl för fan inte tvätta med sprit och Desivon. Jävla fyllo!

Under tiden hon talat hade hon mycket bestämt slitit diskborsten ur händerna på Ronny och slängt den i soporna tillsammans med diskhopprop och disktrasa, tagit soppåsen ur sin korg, knutit ihop den och ställt den i trappan utanför köksdörren.

– Nu kan vi inte diska, sa han lugnt

– Nä, just det! Vi ska sova och du ska inte som så mycket som andas på mig din slusk.

– Men nu får du väl ge dig. Den förmildrande alkoholen i hans kropp hade börjat dunsta. OK, att jag råkade kissa i diskhon men du behöver ju fördenskull inte ge mig alla dessa oförtjänta öknamn.

– Råkade? Påstår du att du var helt otillräknelig och inte vid dina fulla sinnens bruk? Vem är du? Vem har jag flyttat ihop med? Hon gick nu fram och tillbaka i köket hållandes båda händerna om huvudet som om all jordens plågor var endast hennes.

Ett försiktigt kluckande kom ur Ronnys strupe.

– Ja, kanske det var så, att det var mina fulla sinnen som var i bruk. Gumman, stanna upp nu. Vi behöver väl inte göra så stort väsen av det här. Han stod lutad med ryggen mot diskbänken i sina urtvättade blå kalsonger, svarta strumpor, den ena vriden och den andra nerhasad. Den vita skjortan var blöt i nederkanten efter den korta diskningen.

Hon suckade, hennes mungipor pekade nedåt, tittade honom länge i ögonen och gick förbi honom. I dörren vände hon sig om och sa

– Gonatt, du sover på soffan!

Med en härmande knyck på nacken upprepade han orden för sig själv. På soffan, du sover på soffan. Men va fan. Hon har bott här i en vecka och kommenderar mig hit och dit. Jag får inte kissa var jag vill och jag får inte sova var jag vill. Han rätade på sig och kände åtminstone ett uns av manlig stolthet sprida sig i kroppen när han gick med bestämda steg mot sovrumsdörren.

– Här! Med bryska händer tryckte hon upp kudde och täcke mot hans bröst. Jag ska sova ut imorgon, våga inte väcka mig. Så drog hon igen sovrumsdörren varpå nyckeln åkte ur sitt lås på insidan.

Handfallen. Eller från skyarna. Handlingsförlamad. Eller kanske bara full. Varför var han ett sånt mähä? Så fort han såg henne springa runt utan en tråd på kroppen förlorade han sin egen vilja. Aldrig någonsin hade han trott att han utan strid skulle lägga sig på soffan. I sitt eget hem.

Cilla hörde genom dörren hur Ronny hasade bort mot vardagsrummet. Hon kröper ner under täcket, släckte lampan och önskade sig långt därifrån. Nu fanns just ingenting hos honom som attraherade henne längre. Ilskan hade försvunnit när hon sagt fel och kvar fanns bara känslan av en stor hopplöshet och trötthet. Skulle det verkligen vara så här? Hur är det möjligt att vara så äcklig? Hur kunde hon ha missat det? Förvisso kan man bli blind av förälskelse men de hade ju känt varandra i ett halvår snart och han hade inte visat några vidrighetstendenser förut. Hon kände sömnen krypa över henne och hjärtslagen började komma i normal rytm, men i insomningsögonblicket mindes hon första gången hon varit på hans toalett och inte hittat någon tvål, den minnesbilden var tillräcklig för att hon skulle vakna till igen. Det var alltså därför han sett så förvånad ut när hon hade kommit ut i köket och sagt att tvålen var slut. Så måste det förstås vara. Han hade inte haft tvål på handfatet för att han helt enkelt inte tvättade sig efter toabesök. Åtminstone inte med tvål. Hur ren blir man utan tvål? De brukade bada tillsammans och på badkarskanten fanns alltid duschkräm. Han brukade inte lukta svett och han duschade åtminstone en gång om dagen. Så erinrade hon sig andra mäns badrum som hon besökt av olika anledningar. Nästan inga singelkillar hon träffat hade haft tvål på handfatet. Tankarna började blanda sig med drömsekvenser och hon beslöt sig för att ta itu med allt detta nästa morgon.

Cillas drömmar innehöll skvalande vatten, skramlande porslin och överallt dessa kissande män med nerhasade strumpor. Hon var allt annat än utsövd när det knackade på dörren och Sara kom in med en bricka. Javisst ja, de hade gäster.

– Godmorgon gumman. Det är snart eftermiddag och Ronny har inte vågat störa dig. Hon ställde brickan i sängen och kröp upp bredvid Cilla. Här, sätt dig upp och drick lite kaffe. Jeppe och Ronny drog ner på stan så det är bara vi här.

– Åh, frukostbricka, vad gullig du är. Hon tog emot muggen och drack ett par klunkar innan hon sa, tänk vad mycket enklare det skulle vara om det var vi, Sara, som var ett par. Varför skulle just jag bli straight?

– Livet kanske inte ska vara enkelt. Berätta nu. Varför blev ni osams?

– Har inte Ronny sagt det?

– Nä, han verkade bara irriterad. Han sov också länge och ville inte äta frukost hemma. Så de sitter väl på Billys och äter jätteräkmackor och planerar dagens V75-rad.

– Vad skönt, då hinner jag börja packa. Hon tog en stor tugga på en grovbrödsmörgås med cheddarost, tomat och litet basilikablod och fortsatte prata med munnen full. Tur att jag sparade flyttkartongerna.

– Ska du flytta ut? Är du galen? Han är ju drömmen i ditt liv sa du senast igår. Cilla skakade på huvudet och svalde.

– Inte längre. Han är ett äckel! En snuskig urineringsidiot! Hon spillde kaffe på täcket.

– Va, uri... är det sant? Är han en sån? Saras ögon drogs ihop och hon sänkte rösten, ville han kissa på dig när ni hade sex? Hon satte sig upp på knä och började äta på Cillas andra smörgås, den rostade med marmelad.

– Det skulle han säkert också vilja.

– Nä, fy fan! Han gjorde väl inte det! Snälla, säg att han inte gjorde det. Är det så de ser ut, de som håller på med sånt, det hade jag väl aldrig kunnat gissa. Advokater alltså.

Cilla hade viftat med ena handen men hade för stor tugga i munnen för att kunna sätta stopp för Saras ordflöde. Hon fick bara fram oförståeliga ljud.

– Nej, inte så, han kissade på porslinet.

Cilla blev sittandes med uppspärrade ögon och gapande mun.

– På porslinet?

– Ja, och glasen och besticken. Gud vilket gott kaffe. Så, visst är han en gris.

– Ja, verkligen. Stackars, stackars dig. Sara la sig ner igen och bredde en filt över sig. De låg där tysta och åt cashewnötter som Sara hade strött ut på brickan för att göra bästa vännen på bättre humör.

– Du? Sara tänkte igenom vad hon just fått reda på.

– Mmm.

– Han är verkligen en gris.

– Ja, ett stort jävla svin. Fattar du att jag bara måste flytta. Nu. Idag. Gud vad pinsamt om det kommer ut att jag har varit sambo med en sån - pissare.

- Du får bo i vårt gästrum så länge.
- Tack, vännen, och tack för den goda, goda frukosten. Hon vek undan täcket, hoppade ur sängen, sprang runt och drog upp Sara.
- Kom igen nu syster! På med packningsvästen, det är lika bra att göra det snabbt innan jag blir blödig och ångrar mig. Hon drog på sig jeans och top sen kvällen före. Bytte topen mot en ren från byrån, tog nycklarna i översta kökslådan och gick för att hämta flyttkartongerna i förrådet på vinden.
- Du är inte helt säker alltså? Sara ställde brickan på den rena diskbänken.
- Jo, det är klart att jag är, men jag kan ju få ett osäkerhetsanfall och börja böla. Ingen karl är värd att gråta över, brukade mormor säga.
- Så sant, och speciellt inte en med sådana speciella begär. Vad vill du att jag ska göra om du får en gråtattack? Ska jag mesa med och tycka synd om dig eller tala om hur livet kommer att bli med en som vill markera revir överallt?
- Det senare alternativet, är du snäll, annars kanske jag blir fast i det här snuskhålet alldeles för länge.

Sara brukade suga in sina kinder så att det bildades små rynkor vid mungiporna, när hon tänkte intensivt på något. Nu stod hon lutad mot vindsförrådets trävägg med insugna kinder.

- Vad tänker du på?
- Exakt hur bar han sig åt? Tog han in allt porslin och sånt i sovrummet och kissade i en kopp i taget, eller?

Cilla stannade upp med famnen full av ihopvikta flyttkartonger.

- I sovrummet?
- Ja, eller ville han att du skulle hålla i medan han liksom, vätte ner, eller? Man undrar ju, vad det är de tänder på sånadär.

Cilla satte ner kartongerna i dörröppningen, drog händerna igenom håret och sa

- Men stopp nu Sara. Det handlade inte alls om sex. Jag sa bara att han förmodligen skulle vilja göra det också, men det menade jag ju inte. Nej, han använde helt enkelt diskhon som toalett. Han kunde inte hålla sig och iddes inte gå ut, den lata oxen.
- Men du, vi trodde ni var klara i badrummet när vi gick in.

– Vad menar du?

– Jo, så här. Jeppe och jag hade bestämt redan när vi kom till er att vi skulle använda ert stora hörnbadkar, innan vi skulle sova. Vi hade till och med packat en särskild påse med doftljus, badolja och massageolja. Vi tänkte inte säga nåt, för det blir lite spännande då, du vet, hela kvällen före faktiskt. Som en hemlis när man var liten, du vet, fast bättre.

Cilla mindes deras egna badkvällar och det stack lite inuti. Tänk att Ronny egentligen var så romantisk och tänk att hon inte skulle få uppleva det igen. Det kändes lite snopet.

– Cilla! Han kanske bara var kissnödig? Vi var i badrummet säkert över en timme.

– Men, han kunde väl gått ut på gården då, eller knackat på hos er. Hon böjde sig ner för att lyfta upp kartongerna igen. Sara satte ner dem.

– Jo, det kan man tycka, men han valde att svina istället. Skulle tro att det var sista gången.

– Om han ändå hade lyft upp allt ur diskhon innan.

– Men hör på nu. Visst är det äckligt, men är det tillräckligt för att ödelägga hela er framtid? Ni älskar ju varandra. Du är en obota dum lättstött fjortis om du går ifrån Ronny bara för att han har kissat i diskhon.

– På tallrikarna. Cilla förde sitt högra pekfinger runt hålet där låskolven går in i dörrposten.

– Allt är rent nu. Jag har diskat.

Sara ställde tillbaka kartongerna, föste ut Cilla och låste förrådsdörren.

– Det fanns varken diskborste eller propp, men jag hittade en ny borste i städsåpet. Hon tog Cilla under hennes lealösa arm och började leda tillbaka henne nerför trappan. De hörde mansröster nerifrån. Cilla stannade och vände sig mot Sara med orden

– Snälla, vi talar aldrig om den här morgonen med någon annan, eller hur?